

LHOTECKÝ OBČASNÍK

Číslo 9

Ročník XV

25. května 2009

Kaštanka slavila

Letos už po desáté slavíme Evropský den parků s naší Lhoteckou Kaštankou. K tomuto výročí instaloval Obecní úřad v Klubu U Splavu výstavku fotografií s textem, popisujícím co Lhoťáci udělali pro Kaštanku a čím vším je tento fenomén pro Lhotu přínosný.

Pro letošní jubilejní slavnost uspořádala Komise rozvoje občanské společnosti a sdružení DOMOV společenské odpoledne s výstavou obrazů hořovického malíře Václava Šestáka. Kurátor výstavy RNDr. Martin Lang připravil pro Lhotecký Občasník pozoruhodnou recenzi díla. Otiskujeme ji dále v tomto čísle.

Při příležitosti organizování zdejší výstavy navštívil nedávno autor také Kaštanku. Snad její dávná i novodobá historie, ale hlavně kouzlo tamní přírodní scenerie zapůsobilo na něho tak, že se rozhodl alej namalovat. Na výstavu pak přinesl dva své nejnovější, obrazy, vonící ještě „dosychajícími“ barvami. Jeden z nich bude zdobit interiér lhoteckého obecního úřadu.

Na vernisáž přišlo asi šedesát návštěvníků. Milým překvapením byl příchod starostky, paní Jany Novákové a paní Věry Nedvědové. Přišly s putovním pohárem, trofejí získanou dalším úspěchem v požárním sportu. Sklidily zasloužený potlesk přítomných.

Odpoledne pokračovalo programem podle vlastního výběru. Nejmladší účastníci slavnosti využívali vybavení dětského hřiště. Houpačky, klouzačky, prolézačky a kývačky se až do večera nezastavily. Ostatní se přesunuli na terasu před klubem. Až do soumraku mohli poslouchat příjemné country písničky osvědčené skupiny „Třetí dech“.

Fotografie na výstavce ukazují, že kapela hrála už na první slavnosti Kaštanky v roce 1999. Tenkrát se jmenovala „Druhý dech“ časem nabrala ten třetí a patří ke Lhotě, tak jako Kaštanka. Fotografie svědčí o tom, že také Lhoťáci umí pokaždé znovu nabrat nový dech k práci i zábavě.

Gustav Houdek

O tvorbě Václava Šestáka

Václav Šesták nepatří k akademicky školeným malířům. Kdybychom byli hodně přísní a postupovali podle kritérií oficiální „kamené“ kritiky, asi bychom jej museli zařadit do kategorie malířů naivních. Ačkoliv zde by se jednalo o „zaškatulkování“ v tom nejlepším slova smyslu. Jenomže každé umění, to je především stav duše a co nejdokonalejší ovládnutí výrazového prostředku. A proto, zvláště v tomto případě, kostnaté a fosilní školometské, hodnotící tabulky raději opustíme.

Václav Šesták se malbě, jakožto spolu i divadlu a muzice věnoval od mládí, aby ji pak na dlouhou dobu opustil. Teprve ve věku, kterému se v našich zeměpisných souřadnicích zdvořile říká „nejlepší“ se k paletě a štětci vrátil. Vrátil, a to s nevídanou pílí a úsilím, jako kdyby zmeškané roky chtěl co nejrychleji dohnat, a proto se mi jeho současná práce jeví až jako určitá forma zběsilosti. Ačkoliv při osobním kontaktu má člověk dojem, že je tento malíř tvor spíše uzavřený a do jisté míry až plachý, jeho obrazy mluví lépe než vodopád slov.

Diváme-li se na jeho malířskou tvorbu jako na celek, nemůžeme si nepovšimnout několika základních okruhů, kterým přeci jen dává přednost. Je to především krajinářství, pak zvědavost nalézat tvar, účel a rovněž skrytou informaci v různých předmětech, nejvíce však v květinách, jimž věnoval řadu zátiší. Poměrně málo se věnuje portrétu. Velmi bohatý je jeho okruh snových představ, které ale mnohdy nejsou pouhou vidinou a promítají se i do reality. Obzvláště nápadné je to pak u plenérů z rodného kraje i současného bydliště, kde náměty pocházejí nejvíce z dodnes tajemných a neznámých Brd, které stále stojí tak trochu na okraji zájmu soudobých kumštýřů. Snad je to způsobeno zvláštním vývojem tohoto kraje, od dob první republiky ztraceného civilního života a od válečných let z podstatné části uzavřeného civilního života. Na druhé straně, kde jinde by dodnes měl člověk pocit, že za každým keřem se ukrývá neznámá nadpozemská bytost, ať již lesní žínka, víla nebo rusalka, kde u hlubokých tůní bystrých potoků a u mlčenlivých temných rybníků pod nehnutou hladinou číhá vodník, anebo v rozeklaných balvanech odpočívá škodolibý skalní duch? Dodnes tu u nejstarší generace můžete zaslechnout zkazky o brdském pánu Fabiánovi, jenž je analogií mnohem známějšího krkonošského Rýbrcoula čili Krakonoše. Jenže snové obrazy, to není jen krajina a spodobnění reálných i pohádkových bytostí, ale mnohdy též výraz nejvlastnějšího nitra.

Pokud se týká malířské techniky, je v Šestákových obrazech cítit přes poměrně krátký čas novodobé tvorby neustálý, pokračující vývoj. A také značná dávka originality, kdy kromě oblíbených olejů využívá zvláštní technologii malby křídou do mokrého šepsu. Tím obraz dostává zvláštní měkké kontury a světlo. Divák nemusí být ani odborníkem, aby si nepovšiml určitého ovlivnění stylu vel-

kými vzory. A tak zde, zvláště u zobrazování moře, ale i městských zákoutí, nalezneme stopy Schickanедера, nebo, ponejvíce u lesních scénérií, patrný vliv Mařákův. Ale v žádném případě se nejedná o kopírování či snad plagiátorství, natolik si malíř svou původnost nenechává brát. Spíše je znát určité okouzlení...

Zajímavá je i manýra občas nechat pokračovat obraz až do rámu, aby přechod z obrazu do prostředí, kde je zavěšen, byl co nejplynulejší.

Šestákovy obrazy mají ještě jednu důležitou vlastnost. Jsou takřka každému bez rozdílu sdílné, ač se přitom nikterak urputně nedrží reality. A i když se některé z nich mohou zdát i trochu zachmuřené, přesto z nich pronikavě vyřazuje láska. Láska ke kraji kolem Brd, k jeho, přírodě, pověstem, lidským sídlům i bližním.

RNDr. Martin Lang

Jak zůstat zdrav i bez léků

Cyklus přednášek o správném stravování a zdravém životním stylu pokračoval třetím a čtvrtým setkáním opět v Klubu U Splavu. Pro lhotecké občany jej pořádá sdružení DOMOV. Lektorem je Mgr. Libor Votoček ze sdružení Maranatha. Stoupající účast na seminářích svědčí o tom, že lidem na vlastním zdraví opravdu záleží a proto jich stále více přichází vyslechnout si rady odborníka.

Na začátku kurzu Mgr. Votoček hovořil o buněčné stavbě lidského těla, o tom co tomuto složitému a vzájemně provázanému organismu škodí či prospívá.

V druhé lekci otevřel široké téma stravování. Zmínil důležitost vyvážení komponentů potravy. Přinesl na ukázkou některé suroviny a potravní doplňky. Poukázal na „civilizační“ zlovyky rozdělení příjmu potravy během dne atd.

Třetí přednáška pojednávala o nutričních hodnotách různých potravin, o potravinách obsahujících tak řečené „prázdné kalorie“, které nepomáhají metabolismu, zatěžují tělesné orgány a nespáleny způsobují obezitu s jejími průvodními jevy.

Příští setkání bude opět v Klubu U Splavu. Uslyšíme o potravinách „zdravých“, o potravních doplncích, které organismu prospívají nebo jej regenerují.

***výbor sdružení
DOMOV pro všechny***

Perličky ze školní lavičky „O JÍDLE“

Jídlo musíme dojídat, aby ho mouchy neroznášely po ostatních li-dech.

Medem neplýtváme, protože se nevyrábí, ale vzniká poctivou prací.

Konzervy nám uchovávají potraviny, ale jen do té doby než se zkazí; jsou zdravé, neboť obsahují mnoho železa.

Staročeské Máje

byly další významnou společenskou událostí obce. Krásné kroje, veselá nálada, dobré jídlo, jiskrné víno, úžasné děti. To vše potěšilo Lhoťáky i „přespolní“, kteří ve velkém navštívili naší slavnost. Bylo na co se dívat a mnozí si možná ani neuvědomili, kolik času bylo třeba věnovat, abychom mohli prožít tak pěkné odpoledne. Těm, co to „způsobili“, patří poděkování : cvičitelskému týmu, maminkám a babičkám, které děti doprovázely a babičkám, tatínkům i dědečkům, kteří děti přivázeli z Bratronic, Bělče i Zdejciny. Poděkování patří „šenkýřkám“ v krojích a malým „výběřčím“, které s připínáním nikoho nevynechaly. Tradičně výborná byla hudba řízená panem Slavíkem a sluníčko, které nám svítilo celé odpoledne.

Tak zase příště!

redakce

Ženy opět bodovaly

v okresním přeboru požárního sportu, který se konal ve Stochově a v Rynholci. Lhotecké družstvo žen přivezlo již potřetí putovní pohár za nejlepší požární útok a v celkovém hodnocení soutěže získalo družstvo B druhé místo a družstvo A místo čtvrté.

Soutěže se zúčastnilo i družstvo mužů, které bylo v celkovém hodnocení deváté.

Věra Nedvědová informuje

- ✓ v červnu oslaví své narozeniny paní Vlasta Šrotýřová. Přejeme zdraví, pohodu a vůbec všechno dobré,
- ✓ v sobotu 30. května začíná ve 14:00 hodin Seniorka,
- ✓ volby do evropského parlamentu se konají 5. a 6. června 2009. Starostka obce jmenovala do volební komise paní Jiřinu Hamouzovou, Věru Kolářovou, Michaelu Koulovou (navržena stranou Soukromníků), Alenu Machovou a zapisovatelku paní Dagmar Tůmovou. Dne 15. května 2009 se konala první schůzka této komise, na které byla losováním určena předsedkyně - paní Alena Machová. Ta se dne 21. května 2009, spolu s paní Dagmar Tůmovou, zúčastnila školení na Magistrátu města Kladna,
- ✓ od 8. do 12. června se paní Věra Nedvědová zúčastní studijního kurzu v Benešově. Úřední hodiny na OÚ budou v tomto týdnu omezeny,
- ✓ v sobotu 27. června hraje U Splavu oblíbený Brass-Band.

Lhotecký občasník vydává občanské sdružení „DOMOV pro všechny“, Lhota. Povoleno MK ČR E 14377. oulhota@seznam.cz, www.lhotaukladna.cz

Celých 10 let, co žiji v naší obci, se pravidelně (pokud mi to moje časové vytížení jen trochu umožní) účastním pořádaných májových slavností. Nevím o tom, že by některá ze sousedních obcí pořádala tak hezké vítání měsíce máje, jako u nás. Letos nám přálo i počasí a občané Lhoty se slavnosti účastnili ve velkém počtu.

Dívky, které nabízely přípitky byly oblečeny do úpravných krojů, které byly úzkostlivě naprané a nažehlené, což je při dnešních agresivních pracích prostředcích velká potíže. Je třeba prát a žehlit velice opatrně, vždyť příkladně sukénky dvou účastnic, byly nejméně 55 (starší dívka) a 75 (malé děvčátko) let staré. Správný brokát se už dnes nedá koupit ani u nás, ani v cizině – snad by byl k sehnání na tureckých bazarech, ale ten je k našim středočeským krojům příliš křiklavý. Jedna z malých holčiček měla na sobě dětskou šněrovačku, která musí pocházet nejméně z přelomu 19. a 20. století. Dvě dívky měly také kroj zdobený ručně paličkovanou krajkou. Jedna paličkováná krajka byla dokonce ze zlatavé niti. A kdo z nás to dnes ještě umí udělat! Dát udělat pravou paličkovanou krajku na obrubu blůzičky, zástěrky a šněrovačky by bylo asi k nezaplacení.

Jen škoda, že některé kroje leží doma a dívky se dnes do nich moc nechťejí strojit. Měli bychom si brát příklad z moravských vesnic, kde občané nelitují ohromných finančních výdajů na pořízení kroje (20 - 30 tisíc korun) a při vhodných příležitostech se všichni do krojů oblékají. Středočeské kroje nejsou o nic horší než moravské a řekla bych, že vzhledem k delší délce sukně i slušivější. Samozřejmě, že výšivky a stuhy moravských krojů jsou nákladnější a bohatší, ale řekla bych, že středočeský kroj je elegantnější.

Dívek na vdávání má už Lhota méně než v dřívějších dobách, ale přesto ke všem, které si to přály, zašel celý průvod i s hudbou pana Slavíka. Malé krojované děti – chlapci i holčičky -nabízely občerstvení připravené hospodyní ze stavení, kde bydlela dívka. V mém minulém bydlišti jsem patřila k těm „lepším kuchařkám“, ale z žádnou ze lhoteckých hospodyní bych se nemohla měřit. Připravené pohoštění bylo nejen krásné na pohled, ale i dobré. Jenom jsem litovala, že jsem se před odchodem na „máje“ moc naobědvala a nemohla jsem ochutnávat všechno, co děti přinášely.

Nakonec jsme se všichni sešli U Splavu. Tam se připravily čtyři kroužky, aby přihlízejícím zatančily Českou Besedu. Nevím, zda si rodiče a diváci uvědomují práci s nácvikem skladby, hlavně u těch malých dětí. Když mi bylo 16 let, učili jsme se v tanečních kurzech asi 2 lekce Besedu. Jak se motali „pánové“ kterým už bylo 17 – 20 let, jak zakopávali a ztráceli se při komplikovaných otočkách, to dovádělo tanečního mistra k zoufalství. A naše děti to zvládly docela dobře! Je tedy třeba vyslovit poděkování těm, které se práci s nácvikem věnovaly.

Snad i příští roky se nám „máje“, tak jako letos, vydaří.